

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Judecătorul: Gh. Stratulat,
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: A. Panov, M. Anton, V. Cotorobai,

Î N C H E I E R E

18 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Nina Vascan,
Dumitru Visternicean,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Sobcenco Alexandru, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2017,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Sobcenco Alexandru împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin încălcarea dreptului la examinarea cauzei în termen rezonabil,

C O N S T A T Ă :

La 16 ianuarie 2017, Sobcenco Alexandru a depus cerere de chemare în judecată în baza Legii nr. 87/2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești către Asociația Obștească „Irigatorul”, cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin încălcarea termenului rezonabil de examinare a cauzei civile.

Prin încheierea judecătorului Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani) Violeta Chiseliță din 19 ianuarie 2017 nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată a lui Sobcenco Alexandru, s-a stabilit termenul judiciar pentru lichidarea neajunsurilor, inclusiv și concretizarea pârâtului corespunzător.(f.d.18)

La 31 ianuarie 2017, Sobcenco Alexandru a înlăturat neajunsurile din cererea de chemare în judecată sesizate de instanța de judecată, indicând și pârâtul corespunzător.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 17 mai 2014, a depus cerere de chemare în judecată către Asociația Obștească „Irigatorul” cu

privire la anularea procesului-verbal din 24 iulie 2011 care este un act administrativ. Judecătoria Dubăsari ilegal a înregistrat cererea depusă de Sobcenco Alexandru împotriva Asociației Obștești „Irigatorul” ca pe o acțiune de drept comun, acțiunea respectivă fiind o acțiune de contencios Administrativ, astfel cererea dată fiind înregistrată eronat.

Reclamantul menționează că, Legea contenciosului administrativ este o lege specială, care prevede că acțiunea obligatoriu trebuie să fie judecată în termen de 30 zile, însă judecătorul Talpă Boris a judecat acțiunea de contencios administrativ din 17 iunie 2014 până la 20 noiembrie 2015, adică peste șaptesprezece luni de zile.

Reclamantul afirmă că, la repartizarea aleatorie a cererii de chemare în judecată, instanța nu l-a informat despre repartizarea cererii, lipsindu-l de dreptul de a depune recuzarea judecătorului Talpă Boris, din motiv că nu-i încredințează judecarea cererii respective. Mai mult, instanța s-a folosit de faptul că nu cunoaște limba de stat, iar interpretul Cataraciuc Vladimir incorect i-a tradus expresia „renunț” în consecință reclamantul ilegal a renunțat la obiectul litigiului de contencios administrativ și ilegal prin hotărârea din 20 noiembrie 2015, instanța a admis renunțul la cerința cu privire la anularea procesului-verbal din 24 iulie 2011.

Mai indică Sobcenco Alexandru că, prejudiciul moral, reprezintă suferințele fizice și psihice provocate de Judecătoria Dubăsari, prin faptul că nu a dorit să-i apere drepturile sale constituționale, cu privire la anularea procesului-verbal din 24 iulie 2011, iar repararea prejudiciului moral, prin judecarea ilegală a acțiunii de contencios administrativ peste termenul, prevăzut de Legea contenciosului administrativ.

Sobcenco Alexandru a solicitat repararea prejudiciului moral în mărime de 150000lei cu recunoașterea faptului încălcării termenului rezonabil.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 11 aprilie 2017 și prin hotărârea suplimentară din 25 mai 2017, cererea de chemare în judecată înaintată de Sobcenco Alexandru a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a concluzionat că cerințele invocate în cererea de chemare în judecată înaintată de Sobcenco Alexandru nu se încadrează în prevederile legii.

La 12 iunie 2017 Sobcenco Alexandru a depus cererea de apel, iar la 14 septembrie 2017, cerere de apel suplimentară împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 11 aprilie 2017 și hotărârii suplimentare din 25 mai 2017 solicitând, admiterea apelului, casarea hotărârii și a hotărârii suplimentare emise de instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată depusă de Sobcenco Alexandru.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2017 s-a respins apelul declarat de către Sobcenco Alexandru. S-a menținut hotărârea Judecătoriai Chișinău (sediul Buiucani) din 11 aprilie 2017 și hotărârea suplimentară din 25 mai 2017 adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Sobcenco Alexandru împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin încălcarea dreptului la examinarea cauzei în termen rezonabil.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 05 februarie 2018 Sobcenco Alexandru a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2017, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă cererea de chemare în judecată depusă de Sobcenco Alexandru în forma în care a fost înaintată.

În susținerea recursului recurentul a indicat, că instanțele ierarhic inferioare au aplicat eronat normele de drept, astfel consideră decizia Curții de Apel Chișinău ca fiind nemotivată, neîntemeiată și ilegală.

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Sobcenco Alexandru în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema

drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanța judecătorească (hotărârile *Delcourt contra Belgiei* din 17 ianuarie 1970 și *Erfar-Avef contra Greciei* din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea *Trevisanato contra Italiei* din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea *Hansen contra Norvegiei* din 2 octombrie 2014), iar în concepția CEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea *Nersesyan contra Armeniei* din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Sobcenco Alexandru, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, i-ar alegerile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Sobcenco Alexandru, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Sobcenco Alexandru, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Nina Vascan

Dumitru Visternicean